mane linna maa-ala mõõtmine on toimunud alles 1920.—1921. a., ei ole selle alusel koostatud plaanidel enam tehnilist väärtust. Mõõtmine on toimunud puuduliku täpsusega ja ilma piirimärkide panemiseta, kruntide piirid vanas linnaosas on plaanile kantud vanade plaanide järgi või nende puudumisel on mõõdetud situatsioonikorras, missugune mõõtmisviis linnades, kus maa väärtus iseäranis kõrge, ei ole lubatav. Selle tagajärjel teavad krundi omanikud harva oma krundi täpset suurust ja piire, kuna need aedade ümbertegemisel alati muutuvad. Samuti on ehituskvartaalid rajastamata ja ehituste püstitamisel on raskendatud uulitsajoone hoidmine. Piirimärkide puudumisel ei ole teada tänavajoone täpne asukoht looduses ja plaani järgi ei saa seda ka kindlaks teha, sest polügonomeetrilise võrgu punktide märgid, mis mõõtmisel kindlustati puuvaiadega, on hävinenud. Peale kõige on plaanid koostatud veneaegseis mõõduvahekordades, mis planeerimise kava koostamiseks tuleks ümber viia meetri mõõduvahekordadesse, kuid sel teel saadud plaanide täpsus on paratamatult veelgi halvem.

Sellisest olukorrast tingituna oli hädatarvilik asuda linna täpse plaani koostamisele uue mõõtmise alusel, vastavalt praegusaja tehnilisile nõudeile. Töö kavatseti rajada kolmnurga- ja polügonomeetrilise võrgu alusele ja kindlustada võrgupunktid kui ka kvartaalide ja kruntide piirid looduses püsivate ja vastupidavate märkidega, mis oleksid tulevikus aluseks igasuguseile tarvilikele mõõtmistele.

Et kolmnurga-võrgu teostamine on riikliku tähtsusega ülesanne ja kuna linnal selle töö teostamiseks puuduvad vastava täpsusega mõõduabinõud, siis palus linnavalitsus Põllutööministeeriumi teostada kolmnurga-võrgu tööd, tingimusel, et linn kannab osa kulusid, annab materjalid signaalide ehitamiseks ja tarvilikud töölised.

Põllutööministeerium nõustus sellega põhimõtteliselt ja lubas need tööd teostada siis, kui Vabariigi Valitsuse poolt on vastu võetud maamõõteseaduse elluviimise määrus, mis reguleerib nende tööde teostamise korra ja alused.

Polügonomeetrilise võrgu tööd alustati möödunud suvel, sest sellekohased mõõduabinõud on linnal olemas ja see töö välistööde osas ei ole sõltuv kolmnurga-võrgust.

Polügonomeetrilise võrgu teostamisel kindlustatakse esimeses järjekorras võrgupunktid looduses märkidega. Selleks valmistati vastavad märgikavandid, mis kinnitati Linnavalitsuse poolt. Polügonomeetrilise punkti märgiks valiti tüvikoonuse-kujuline betoonpost raudarmatuuriga. Posti kõrgus on 100 cm ja läbimõõt tüvest 40 või 35 ja ladvast 20 või 15 cm. Posti ülemise otsa sisse asetatakse 20 cm pik-

Tartu IV, lk. 173